

JESÚS O GENGIS KHAN

En aquest món, no n'hi ha prou amb ser moral, no n'hi ha prou amb ser just, no n'hi ha prou amb tenir raó. La història demostra que, malauradament i infeliçment, Jesucrist no guanya a Gengis Khan. Perquè si ets prou fort, prou cruel, prou poderós, el mal superarà al bé, l'agressió superarà la moderació.

Aquesta idea, expressada per Beniamin Netanyahu en una roda de premsa fa pocs dies, contraposa Jesús —imatge de moralitat, justícia i moderació— amb Gengis Khan —imatge de força, crueltat i poder. Segons aquest text, Jesús és bo, però poc realista. El Sr. Netanyahu el corregeix situant-se en un lloc entremig, al servei de la moralitat i la justícia, però assumint que només es pot frenar la violència amb una violència més gran.

El cas és que Jesús no va morir a mans d'una horda de nòmades de l'estepa, sinó en la confluència de dues cultures civilitzades. Jueus i romans compartien una estima per la llei, el dret i la justícia. Ponç Pilat i Caifàs no eren Gengis Khan, però ens mostren que la justícia no resisteix fàcilment l'ús de la força. Qui adopta les armes de Gengis Khan acaba esdevenint com ell.

Jesús no ve a derrotar Gengis Khan, sinó a revelar que l'última paraula no és del poder violent ni de la mort, sinó d'un Déu que és Pare i és font de vida. En Ell descobrim una manera de viure que val més que la vida mateixa. Per la seva mort i resurrecció que celebrarem en aquests dies sants, podem creure que l'amor és més fort que la mort.

Jesús certament ens porta una esperança que supera aquesta vida. Però això no vol dir que la seva proposta sigui inútil en termes humans. Uns segles abans de Gengis Khan, un personatge semblant, Atila rei dels huns, arribà a les portes de Roma i es va retirar després de trobar-se amb el Papa sant Lleó el Gran, que es va guanyar el seu respecte sortint al seu encontre sol i desarmat. I sant Francesc d'Assís va anar a parlar amb el soldà d'Egipte en plena croada i, tot i que no pogué predicar-li l'evangeli com volia, es va guanyar també el seu respecte i admiració pel seu coratge pacífic i humil. Ara bé, per fer un gest així cal ser valent, estar disposat a posar-se a mercè de l'altre, arriscar la vida.

Em temo que el Sr. Netanyahu s'equivoca en pensar que pot agafar una mica de Jesús i una mica de Gengis Khan. O valores la pau més que la vida —amb l'esperança que Déu, i no la mort, té l'última paraula— o acabes en la lògica de la guerra. I potser més sovint del que pensem, sorprenentment, l'opció per la pau és capaç de guanyar-se el respecte de l'altre i obre camins inesperats de trobada i d'entesa.

SETMANA SANTA ALS CAPUTXINS DE SARRIÀ

Diumenge de Rams, 29 de març

Benedicció dels Rams: 11.30h i 13h

Misses també a les 8.30h, 10.30h i 19.30h

Dimarts Sant, 31 de març

Celebració penitencial, 19.30h

Dijous Sant, 2 d'abril

Eucaristia en el Sopar del Senyor, 19.30h

Pregària de Completes, 21.30h

L'església estarà oberta fins les 23h

Divendres Sant, 3 d'abril

Ofici de Lectura, 10h

Viacrucis a l'hort del convent, 11h

Ofici de la Passió del Senyor, 18h

Dissabte Sant, 4 d'abril

Ofici de Lectura i Laudes, 8h

Solemne Vetlla Pasqual, 22h

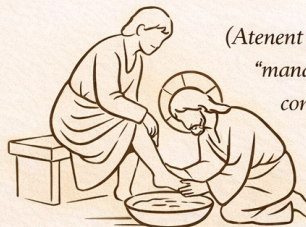

Sopar Pasqual
dels grans de la
catequesi

APUNT FRANCISCÀ

Pregària de sant Francesc davant el Crist de sant Damià:

Déu sobirà i gloriós, il·lumineu les tenebres del meu cor, i doneu-me una fe recta, una esperança certa i una caritat perfecta, seny i coneixement, Senyor, per tal que acompleixi el vostre manament sant i veridic.

(Atenent al lèxic de sant Francesc, "manament" es refereix a la caritat i, concretament, podria fer una certa referència al "lavatori dels peus" de Dijous Sant)

TROBADA DE REFLEXIÓ I DIÀLEG

La sala Miquel d'Esplugues dels Caputxins de Sarrià es va omplir dijous 12 de març a les 19.30h per a la trobada mensual de Reflexió i Diàleg, dins el cicle "Què ens diu sant Francesc avui?" amb motiu dels vuit-cents anys de la seva mort. L'acte, presentat pel guardià del convent, fra Eduard, s'emmarca en un espai obert per aprendre, reflexionar i compartir.

Òscar Puig, economista, catequista, pare de quatre fills i coordinador del bloc D de PACCS, va introduir el tema preguntant-se qui és avui sant Francesc: un referent espiritual profund o una icona simplificada per la cultura pop. Va destacar la necessitat de redescobrir el Francesc que volgué transformar l'Església amb fidelitat radical a l'Evangelí.

Per fer-ho, va repassar els trets essencials de la seva vida i en va ressituar alguns aspectes sovint simplificats: la pobresa com a llibertat per seguir Crist, l'amor a la natura com a expressió de l'amor de Déu, i la fraternitat amb santa Clara. Francesc apareix així com un model exigent però proper.

Finalment, es van proposar diverses preguntes per a la reflexió personal i compartida sobre la pròpia vocació, les renúncies, la relació amb Crist i l'espai per a la pregària. Els assistents es van dividir en grups per dialogar i posteriorment van compartir les conclusions en plenari.

Fra Eduard va cloure la trobada anunciant properes sessions del cicle per als dies 16 d'abril, 14 de maig i 11 de juny.

AJUDEU-NOS I AJUDEU-NOS A AJUDAR

Bizum Comunitat de Caputxins: 10851

Bizum Rebost de fra Rossend: 10874

Bizum Associació Cedre: 03969

